

[Wilhelm.]

ting op sluttende med disse ændringer af edb-programmerne, som må foretages, og som jo ikke er den store udgift.

Der er en af de her ting, jeg mener er forsvaret selv om det betyder en øget administrativ byrde, og det er, at reglerne nu taler om den medhjælpende ægtefælle i stedet for den medhjælpende hustru.

Hvis man ønsker ligestillingen dér, er det selvfølgelig uundgåeligt, at der også bliver noget administrationskrævende i reglerne. Men det er sådan set den eneste af alle disse knusende administrative besværligheder, som egentlig står i et rimeligt forhold til de ting, der er opnået med forslaget.

Jeg skal ikke kunne sige, hvordan det kunne gøres. Jeg mener, at det må kunne, hvis man fik bedre tid til at kigge på det, laves enklere i betragtning af, hvor lidt der egentlig ligger i det på det reelle plan. Jeg mener, at den belastning af ligningskontorenes arbejdskraft, forslagets gennemførelse, som det ligger her, ville medføre, samtidig med at man jo ikke er til sinds at udvide kapaciteten, uundgåeligt må komme til at gå ud over andre ligningsopgaver, og i forvejen ved vi, at det i størsteparten af landets kommuner kun er op mod skønsmæssigt $\frac{1}{4}$ af landets erhvervsdrivende, som overhovedet bliver gennemset, som bliver ordentlig lignet, og som bliver sagsbehandlet på ligningskontorerne.

Tilsvarende gælder aktieselskaber osv. Jo større arbejdsbyrde man lægger på de her helt rutinemæssige ting, jo mindre kapacitet bliver der selvfølgelig til at kontrollere alt det andet, som der er betydelig mere krudt i rent pengemæssigt.

Som sagt synes jeg ikke, det kan undre, at forslaget er blevet, som det er, med de forudsætninger. Det kan heller ikke undre, da det jo klart og tydeligt er nedprioriteret i forhold til arbejdet med fiduserne med morarenterne, med beskatningen af kursgevinster og kurstab osv. osv. Men sådan som det ligger her, er det i hvert fald ikke tilfredsstillende.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg har ved en tidligere lejlighed overfor-
tolket den velvillighed, et forslag blev modtaget med; den risiko løber jeg ikke i dag.

Jeg vil gerne her understrege, hvad dette forslag indeholder. Der er en række ordførere, som har villet lægge mere i forslaget end det, det giver sig ud for, og som det konkret indeholder, nemlig en skattemæssig ligestilling af ægtefællerne.

Der er ikke hverken i bemærkningerne eller i fremsættelsen, for øvrigt heller ikke i den dagsorden, der blev vedtaget her i foråret, lagt op til, at det skulle være en ligestilling mellem gifte og ikke-gifte. Dette forslag opfylder forudsætningen om ligestilling mellem ægtefæller i skattemæssig henseende. Den formulering, vi i øjeblikket har f. eks. i kildeskattelovens § 4, lyder: „Den gifte mand beskattes af hele sin og den med ham samlevende hustrus indkomst og formue.“ Senere kommer så undtagelserne. Denne hovedlinje går igennem i vores skat-
telovgivning og har generet mange. Dette trækkes ud af vor skatlovgivning, således at der efter det forslag, der ligger, er ligestilling mellem manden og hustruen.

Det er det, forslaget tilsigter, det er det, det giver sig ud for at være, og det er det, man må vurdere forslaget ud fra. Så kan man have den opfattelse, at man ønsker at gå videre, men det er ikke det, der er lagt op til fra regeringens side.

Og hvorfor er der så ikke det? Det er der ikke af flere grunde. Det er der først og fremmest ikke, fordi, netop som hr. Kaj Hansen var inde på, der jo også i denne lovgivning og på disse områder er et hensyn at tage til, om skattebyrden fordeles ligeligt også mellem sociale grupper.

Jeg skal lige i denne forbindelse sige til hr. Kaj Hansen, at det er en misforståelse, når hr. Kaj Hansen har opfattet det sådan, at formuen deles og derefter kommer til skatteberegning hver for sig. Det er således efter forslaget, at såvel formuen ved beregningen af formueskat som formueafkastet ved beregningen af skatten lægges sammen, derefter foretages skatteberegningen på den højeste indkomst, og derefter fordeles den igen. Det vil sige, at der sker ikke med det foreliggende forslag nogen ændring i den omstændighed, at den skattefrie formuebundgrænse for ægtepar fortsat er 450.000 kr.

Men tilbage til de problemer, der knytter sig til en fuldstændig særbeskatning. Der er jo især to ting, der falder i øjnene. Den ene er, at i en ordning med fuldstændig særbe-